

โปรแกรมการจัดการความโกรธร่วมกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อระดับความโกรธ
และพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นตอนต้น

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์)

สาขาวิชาเอกอนามัยครอบครัว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2551

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

โปรแกรมฝึกจัดการความโกรธร่วมกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ต่อการลดระดับความโกรธ
และพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นตอนต้น

(EFFECT OF A MOOD MANAGEMENT PROGRAM INCORPORATING
GUARDIANS' PARTICIPATION ON THE REDUCTION OF ANGER AND
AGGRESSION AMONG EARLY TEENAGER STUDENTS)

วาสนา จันทรพินิจ 4737565 PPHP/M

วท.ม. (สาขารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกอนามัยครอบครัว

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : พัทยา จารุพูนผล, M.D., อว. (ระบาควิทยา), สุพร อภินันทเวช,
M.D., วว. (จิตเวชศาสตร์เด็กและวัยรุ่น), ปิยะธิดา ขจรชัยกุล, คด. (จิตวิทยาการศึกษา), วิริทธิ์ กิตติพิชัย,
วท.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมฝึกจัดการความโกรธร่วมกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการลดระดับความโกรธและพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นตอนต้น โดยใช้ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy Theory) แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองจำนวน 35 คน เป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 4 ครั้ง จากโปรแกรมฝึกจัดการความโกรธร่วมกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง กลุ่มควบคุมจำนวน 35 คน เป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับแผนฝึกจัดการความโกรธด้วยตนเองภายหลังการทดลอง โดยใช้แบบสำรวจความโกรธและแบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าว เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ Chi-square Paired-sample t-test และ Independent student's t-test

ผลการศึกษาพบว่า ก่อนและหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนความแตกต่างของระดับความโกรธมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) กลุ่มทดลองมีคะแนนความแตกต่างของพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) รวมทั้ง คะแนนความแตกต่างของพฤติกรรมก้าวร้าวตามการรายงานของผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนความแตกต่างของพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) และคะแนนความแตกต่างของพฤติกรรมก้าวร้าวตามการรายงานของครู พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนความแตกต่างของพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$)

จากผลการวิจัยนี้ มีข้อเสนอแนะเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้บริหาร โรงเรียน และชุมชน สามารถนำโปรแกรมฝึกจัดการความโกรธร่วมกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางแก้ไขปัญาและแนวทางปฏิบัติการปรับพฤติกรรมก้าวร้าว ให้นักเรียนมีทักษะและสามารถจัดการความโกรธในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ : การจัดการความโกรธ / พฤติกรรมก้าวร้าว / การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

EFFECT OF A MOOD MANAGEMENT PROGRAM INCORPORATING GUARDIANS' PARTICIPATION ON THE REDUCTION OF ANGER AND AGGRESSION AMONG EARLY TEENAGER STUDENTS

VASANA JUNPINIT 4737565 PPH/M

M.Sc. (PUBLIC HEALTH) MAJOR IN FAMILY HEALTH

THESIS ADVISORS: PHITAYA CHARUPOONPHOL, M.D., Board of Epidemiology, SUPORN APINANVEJ, M.D., M.Sc. (Child and Adolescent Psychiatry), PIYATHIDA KAJORNCHAIKUL, M.Ed. (Educational Psychology), VIRIN KITTIPICHAI, D.Sc. (Applied Behavioral Science Research)

ABSTRACT

This research was quasi-experimental research conducted to study the results of using a Mood Management Program incorporating guardians' participation on the reduction of anger and aggression among early teenager students subject to the Self-Efficacy Theory. The sample group was divided into 2 groups: the experiment group comprising 35 junior secondary students who have received 4 learning activities from the Mood Management Program incorporating guardians' participation. The control group comprised 35 junior secondary students who received a brochure discussing self-mood management. The Anger Expression Questionnaire and the Aggression Evaluation were the data collection tools. The data was analyzed by way of distribution, frequency, percentage, means, Standard Deviation, Chi-square Paired-sample t-test and Independent Student's t-test.

The results showed that the reduction in anger scores of the experimental group before and after the experiment were significantly higher than those of the control group at a statistical test level (p -value < 0.001). The reduction in aggression scores of the experimental group before and after the experiment were significantly higher than those of the control group at a statistic test level (p -value < 0.001). On the aggression scores as reported by the guardians, the experimental group had significantly better aggression scores from the control group at a statistic test level (p -value < 0.001). Moreover, on the difference of aggression as reported by teachers, the experimental group had significantly better of aggression scores than the control group at a statistic test level (p -value < 0.001).

From the results of this research, it is suggested that public health officers, school management and communities apply the Mood Management Program incorporating the guardians' participation to solve the problems and institute guidelines for reducing students' aggression so that the students are able to manage their anger in various situations appropriately.

KEY WORDS: MOOD NANAGEMENT / AGGRESSION / GUARDIANS' PARTICIPATION

167 pp.